

der indskydes efter Paragraphens Slutning en ny Paragraph, saalydende:

„Det er i Almindelighed ikke Sagfører tilladt at lade møde i Retten ved Andre end deres autoriserede Fuldmægtig eller en til Møde i vedkommende Ret berettiget Sagfører; ifkun undtagelsesviis, i Tilfælde af Forhindring for dem selv og deres faste Fuldmægtig, kunne de sende i deres Sted en anden uberygtet Person, der da maa være forsynet med særlig Fuldmagt for det enkelte Møde. Skulde det imidlertid vise sig, at en saadan særlig Fuldmagt ene har været udstedt for et Sæns Styk, idet Mødet i Retten i Virkeligheden ikke vedkom Udstederen af Fuldmagten, men derimod den foregivne Fuldmægtig selv som uberettiget Udøver af Sagførervirksomhed, skal et saadant Misbrug drage til Følge, at den paagjældende Sagfører første Gang ifalder en Bøde fra 20 til 50 Rd., og, naar Forseelsen atter begaaes, foruden at bøde fra 40 til 100 Rd., tillige udelukkes fra enhver videre Brug af særlige Fuldmagter efter nærværende Paragraph.“

vedtoges med 33 Stemmer mod 1.

27) Lovforslagets § 9 (nu § 10) med de vedtagne Forandringer, saalydende:

Enhver Sagfører kan faae autoriseret en Fuldmægtig, der, undtagen for Høiesteret, kan møde for vedkommende Sagfører i de Retter, i hvilke Principalen er berettiget til at give Møde. Til at autoriseres som Fuldmægtig hos en Sagfører udfordres, at den Paagjældende ved paalidelige Vidnesbyrd har godtgjort at have ført en retsaffen Wandel og har underkæstet sig, enten den fuldstændige juridiske Examen med idetmindste Charakteren haud illaudabilis til begge Prøver eller den ved Bekjendtgjørelse af 7de Marts 1865 anordnede særlige Prøve, eller den ufuldstændige juridiske Examen med Charakteren Bekvem til den theoretiske og Vel til den praktiske Prøve. Autorisationen meddeles for Fuldmægtige hos Høiesterets-sagførere af Høiesterets Justitiarius og hos Overrets-sagførere af Justitiarius i en af Overretterne; for Fuldmægtige hos Underrets-sagførere af

Dommeren i den Kjøbstad eller den Jurisdiction, i hvilken vedkommende Sagfører har sin Bopæl (§ 7). Sagførersfuldmægtige skulle, saalænge de ville, benytte Fuldmagten, have Bopæl i eller ved den Stad eller i den Jurisdiction, hvor deres Principal har sit Forretningslocale.

vedtoges eenstemmig med 49 Stemmer.

28) En ny § 11 af det ved Afstemningen Nr. 26 vedtagne Indhold:

vedtoges eenstemmig med 47 Stemmer.

29) Udvalgets Forslag under Nr. 19 til § 10:

§ 6te Linie istedetfor Ordet „bliver“ sættes: „efter Indstilling fra vedkommende Retter maa ansees“.

vedtoges eenstemmig med 49 Stemmer.

30) Forslag af Samme under Nr. 20 til samme Paragraph:

Der tilføies følgende nye Stykke:

„Det forommeldte Forbehold og de senere Dverenskomster skulle dog ikke være til Hinder for, at en Tiltalt eller Parten i en beneficeret Sag overlader sin Sags Udførelse til en anden, til Møde i vedkommende Ret berettiget Sagfører, saafremt denne er villig til at paatage sig dette Hverv uden noget Vedlæg fra det Offentlige“.

vedtoges eenstemmig med 47 Stemmer.

31) Lovforslagets § 10 (nu § 12) med de vedtagne Forandringer, saalydende:

Udførelsen af offentlige og beneficerede Sager forbeholdes de af Kongen udnævnte Sagførere, forsaavidt et tilstrækkeligt Antal af disse ønsker at udføre disse Sager, paa de samme Villkaar som hidtil. Naar Tallet af de af Kongen beskaffede Sagførere efter Indstilling fra vedkommende Retter maa ansees utilstrækkeligt til de nævnte Sagers Udførelse, blive disse under det Ansvar, som i Lovgivningen er bestemt for de af Kongen beskaffede